

ЗМІСТ

ББК 67.0я43
УДК 34(063)
Ц62

62 «Цінність права як найефективнішого регулятора суспільних відносин»:
Міжнародна науково-практична конференція, м. Донецьк, 7-8 листопада 2014 р.
- Д. : Східноукраїнська наукова юридична організація, 2014. - 128 с.

Подані на конференцію матеріали видаються в авторській редакції.

ББК 67.0я43
УДК 34(063)

СЕКЦІЯ 1. ІСТОРІЯ ТА ТЕОРІЯ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА, ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Евальд Д. Д. ОРГАНИ І СЛУЖБИ У СПРАВАХ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ: ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО УДОСКОНАЛЕННЯ ЦИХ ОРГАНІВ.....	7
Качура Д. В. ДЕРЖАВА ТА ЇЇ ФОРМА В УМОВАХ ПЕРЕХІДНОГО ПЕРІОДУ.....	9
Немченко С. С. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ БЕЗОПЛАТНОЇ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ТА РЕАЛІЇ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ.....	12
Червінська Н. В. ПРОФЕСІОНАЛІЗМ УЧАСНИКІВ ЗАКОНОТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА.....	14

СЕКЦІЯ 2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО, МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Брюховецька М. С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У МІСТАХ З РАЙОННИМ ПОДІЛОМ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД.....	16
Джсглава М. В. ЗМІШАНА ФОРМА ПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	21
Редько А. С. ТРАКТУВАННЯ ОСОБИСТІСНИХ І ПОЛІТИЧНИХ ПРАВ ГРОМАДЯНИНА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	23

СЕКЦІЯ 3. ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО

ТА ПРОЦЕС, СІМЕЙНЕ ПРАВО, ЖИТЛОВЕ ПРАВО

Бобрик В. І. СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ СУДОВИХ РІШЕНЬ У ЦИВІЛЬНИХ, ГОСПОДАРСЬКИХ І АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВАХ В УКРАЇНІ.....	27
Кушерець Д. В. ХАРАКТЕРИСТИКА ПОРУШЕННЯ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ЯК ПІДСТАВИ ДЛЯ ЗАХИСТУ МАЙНОВИХ ПРАВ СУБ'ЄКТІВ ДОГОВІРНИХ ПРАВОВІДНОСИН.....	11
Лозовий А. І. ЗВЕРНЕННЯ СТЯГНЕННЯ НА ЧАСТКУ У НЕРУХОМОМУ МАЙНІ, ЩО ПЕРЕБУВАЄ У СПІЛЬНІЙ ЧАСТКОВІЙ ВЛАСНОСТІ.....	34
Пташник І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПРИЖИТТЄВОГО ОРГАННОГО ДОНОРСТВА.....	1/
Семенюк О. С. ЩОДО ПРАВОМОЧНОСТЕЙ ВІДНОСНО СКЛАДНИХ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ.....	Ю

Тонких А. В. ПОНЯТТЯ ТА СУТЬ УСИНОВЛЕННЯ.....	42
---	----

СЕКЦІЯ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Лукшин Д. В. ВІДШКОДУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ШКОДИ. ЗАВДАНОЇ СУБ'ЄКТУ ГОСПОДАРЮВАННЯ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	45
Сулсйманова С. Р. ЩОДО ЛІЦЕНЗУВАННЯ ВАЛЮТНИХ ОПЕРАЦІЙ В УКРАЇНІ.....	47

СЕКЦІЯ 5. ТРУДОВЕ ПРАВО, ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Будз О. В. ПРАВО ЖІНОК НА ПРАЦЮ: ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ.....	50
--	----

СЕКЦІЯ 6. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО, ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО

Агафонов К. В. ПРОБЛЕМИ ЦІЛЬОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ.....	54
Вітковська С. О. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ СУДДІВ ЯК ІНДИКАТОР СТАНУ ВІТЧИЗНЯНОЇ СУДОВОЇ СИСТЕМИ.....	57
Воронянська О. Р. МЕДИЧНІ ВІДХОДИ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ.....	58
Маліч Р. М. ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ.....	61
Харченко Ю. В. ПРАВОВІ ЗАХОДИ ОХОРОНИ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ В УКРАЇНІ.....	63
Шершун С. М. СУТНІСТЬ ОЦІНКИ ВПЛИВІВ НА СТАН ДОВКІЛЛЯ: ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	64
Шкалікова Є. С. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ШТУЧНИХ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ.....	67

СЕКЦІЯ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Бадло В. А. ФУНКЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРИМУСУ У СУМІЖНОМУ ТЕРМІНОЛОГІЧНОМУ ПРАВОВОМУ РЯДІ.....	69
Белявська С. К). ДЕРЖАВНА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА: ЗАГАЛЬНОЇ ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА. ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА ТА ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЯ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	71
Бондаренко Д. С. ДО ПИТАННЯ ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРУ ПРО ДЕРЖАВІ ІНТЕРИНА І НЕ ПАРТНЕРСТВО.....	74

Вснгер Ю. В. ШЛЯХ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ В СФЕРІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	77
--	----

Поляк А. В. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ ЯК МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ.....	79
---	----

Процан Ю. Г. ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА ЧИ ВЕРХОВЕНСТВО ДОЦІЛЬНОСТІ ЗАДОВОЛЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ ІНТЕРЕСІВ.....	82
---	----

Сукмановська Л. М. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї.....	86
--	----

Терн) шак М. М., Гецько Д. С. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ФОРМ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ.....	89
---	----

Хачатуров Е. Б. РЕГУЛЯТОРНО-ПРАВОВІ ЧИННИКИ ТА ШЛЯХИ РОЗВИТКУ СУДНОБУДУВАННЯ І СУДНОРЕМОНТУ.....	91
---	----

СЕКЦІЯ 8. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО, КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО, КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС, КРИМІНАЛІСТИКА

Бара и чук В. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЕТАПІВ УСТАНОВЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНТАКТУ ПРИ ДОПИТІ.....	95
--	----

Кадук С. В. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ НАТУРНИХ КОЛЕКЦІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВО-ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ.....	98
---	----

Острійчук О. П. ДОПУСТИМІСТЬ ПОКАЗАНЬ ЯК УМОВА ВИКОРИСТАННЯ В ЯКОСТІ ДОКАЗУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	101
---	-----

Смушак О. М. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИХОВУВАННЯ ЗЛОЧИНУ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.....	104
---	-----

Тімченко І. С. НЕБЕЗПЕЧНА ПРОДУКЦІЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 227 КК УКРАЇНИ.....	107
--	-----

Хряк А. А. КРИМИНОЛОГИЧЕСКАЯ ТЕОРИЯ СТИГМАТИЗАЦИИ.....	110
--	-----

Шевченко Т. В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ ДІЙ В ХОДІ ЗДІЙСНЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПРИГОД.....	112
---	-----

СЕКЦІЯ 9. МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО ТА МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Казанська А. В. РОЛЬ ОДНОСТОРОННІХ АКТИВ ЯК ДЖЕРЕЛ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ.....	115
--	-----

Кадук С. В.

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального права
Юридичного інституту
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
м. Івано-Франківськ, Україна*

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ НАТУРНИХ КОЛЕКЦІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ СУДОВО-ЕКСПЕРТНИХ УСТАНОВ

В експертно-криміналістичних підрозділах формується найбільша кількість різноманітних довідкових і насамперед, натурних колекцій. Усе це призвело до накопичення неабиякого позитивного досвіду з організації збирання і систематизації об'єктів в колекціях.

Колекції вогнепальної зброї були і залишаються необхідними у практиці розслідування злочинів. На дослідження скеровується чимало зразків сучасної вогнепальної зброї. Однак інформація про неї зазвичай відсутня. Довідники експертно-криміналістичного призначення застаріли і не містять бажаних відомостей про найновіші види зброї. Вихід з цієї ситуації знаходять завдяки саме натурним колекціям.

Для усунення прогалин щодо необхідної інформації про зброю (описання відповідних слідоутворювальних деталей, їх форми, місць розташування на кулях і гільзах) експерти проводять відстріли патронів з моделей зброї, наявної в натурній колекції. У разі потреби встановлюють, до яких систем заводської вогнепальної зброї виготовлені окремі вузли, механізми і деталі наданого для дослідження об'єкта, з якої зброї запозичені ті чи інші деталі й вузли. [1].

Особливо актуальною на сьогодні є натурна колекція так званої газової зброї (яку в злочинних цілях часто переробляють на вогнепальну). Призначаючи відповідні судові експертизи, слідчі закономірно ставлять питання про те, чи не зазнав ствол пістолета (револьвера) цілеспрямованої переробки. Для відповіді на це запитання експерти звертаються до колекції зброї, де наочно можна порівняти (у нашому випадку так званий розсікач) конкретний елемент досліджуваного об'єкта з аналогічним за функціональним призначенням елементом того ж виду та моделі зброї з колекції.

Актуальною була і залишається колекція об'єктів зі слідами пострілів. Адже вони можуть бути потрібні для вирішення багатьох завдань: визначення відстані пострілу, напрямку пострілу, взаєморозташування зброї та перешкоди тощо. "Експерт, що має значний досвід роботи, подивившись відтиски топографії відкладення металу, зняті дифузно-контактним методом (ДКМ) навколо вогнепального пошкодження на перешкоді і ступінь інтенсивності розподілу металу, зазвичай в змозі зробити попередній висновок про відстань пострілу. Інший же, що не накопичив достатніх знань в цій галузі судової балістики, не може навіть висловити припущення про відстань пострілу. Йому потрібний довідковий матеріал для зіставлення з цим матеріалом ознак, які є на ураженій пострілом перешкоді." [2].

Використання натурних колекцій в комплексі з іншими формами довідково-допоміжних обліків (АІПС, довідкова література) забезпечує вирішення наступних завдань судово-балістичних досліджень: визначення системи, моделі зброї; встановлення підприємства-виробника зброї; визначення моделі зброї за його окремими деталями; встановлення виду (типу) патрона за його зовнішні-

ми ознаками; реконструкція за елементами патрона (гільзою, снарядом) його виду (типу); визначення виду патрона за елементами снаряда (оболонкою, осердям); встановлення фірми (підприємства) і країни - виробника патрона за маркувальними позначеннями на гільзі й снаряді тощо.

У системі ДНДЕКЦ МВС України, як вже було зазначено, створено і діють вибухотехнічні групи і вибухотехнічні служби (на правах відділу, відділення). Це, передусім, було обумовлено зростанням кількості злочинів, пов'язаних з використанням вибухових пристроїв (ВП). Такими підрозділами формується натурна колекція ВП промислового й саморобного виготовлення, а також боеприпасів (БП). Вона використовується: для встановлення групової належності об'єктів, що вилучаються з незаконного обігу (вибухових речовин і вибухових пристроїв); для вивчення й дослідження конструктивних особливостей вибухових пристроїв, у тому числі з демонстраційною метою тощо. [3].

Часто довідники з відомостями про штатні й саморобні вибухові пристрої не можуть замінити колекцію, оскільки наявного описання об'єктів у них іноді не достатньо для отримання експертом повної інформації про вибуховий пристрій. Окрім того, колекція, на відміну від довідкової літератури, оперативніше поповнюється новими зразками.

Відповідно до Інструкції з організації функціонування криміналістичних обліків експертної служби МВС на центральному, обласних та місцевих рівнях функціонує облік ідентифікаційних позначень транспортних засобів та реквізитів документів (підписів, печаток, штампів).

Цей облік складається з інформаційно-довідкових колекцій зображень (якщо можливо - натурних зразків): ідентифікаційних номерів ТЗ різних марок, моделей та років випуску, які відсутні в наявній колекції; змінених ідентифікаційних номерів ТЗ; підписів і печаток посадових осіб реєстраційно-екзаменаційних підрозділів РЕП Державтоінспекції МВС та експертів з комплексного дослідження ТЗ (функціонує тільки на центральному та обласному рівнях). [3].

Центральна колекція формується із зображень ідентифікаційних номерів, змінених ідентифікаційних номерів ТЗ та зразків підписів і печаток, які надходять з обласних колекцій.

Обласні колекції формуються із зображень (якщо можливо - натурних зразків) ідентифікаційних номерів, змінених ідентифікаційних номерів ТЗ, що надходять з пунктів експертного огляду ТЗ та центральної колекції.

Місцеві колекції формуються із зображень (якщо можливо - натурних зразків) ідентифікаційних номерів та змінених ідентифікаційних номерів ТЗ, отриманих під час проведення їх досліджень, та із зображень, що надходять з обласної колекції.

Колекції зображень ідентифікаційних номерів та змінених ідентифікаційних номерів ТЗ формуються у вигляді реєстраційної картки зображення ідентифікаційного позначення транспортного засобу. Зразки ідентифікаційних та змінених ідентифікаційних номерів ТЗ надаються з пунктів експертного огляду ТЗ до обласних колекцій щомісячно, а з обласних колекцій до центральної - щокварталу.

Зразки підписів та печаток, що надходять до центральної колекції, надсилаються до НДЕКЦ. [3].

Формуванню колекції зразків друку і штампів передував збір справжніх зразків друку і штампів різних установ з метою наступного їх використання як порівняльних зразків.

Облік грошових знаків, бланків документів та цінних паперів функціонує на центральному та обласному рівнях і складається не тільки з оперативного-пошукових колекцій, але й з інформаційно-довідкових колекцій у вигляді на-

турних зразків грошових знаків, бланків документів, цінних паперів, пластикових платіжних карток, їх зображень та (або) відомостей про них.

Об'єкти інформаційно-довідкових колекцій зберігаються в фотоальбомах або файлах папок-накопичувачів у окремій шафі або сейфі.

НБУ та ДНДЕКЦ шоквартально здійснюють взаємний обмін інформацією про підроблені грошові знаки національної та іноземної валюти, які вилучаються відповідно банками України та органами внутрішніх справ у цілому по Україні, у електронному вигляді за встановленою формою.

Вибрана форма зберігання і наявність журналу обліку об'єктів, що надаються в колекцію, дозволяють будь-якому співробітнику відділення без зусиль відшукати об'єкт, що цікавить його.

Об'єкти колекції зберігаються в папках, на кожному з них є номер, відповідний порядковому номеру об'єкта у журналі обліку. Розміщуючи об'єкт в колекцію, у журнал заносяться наступні відомості: порядковий номер, дата, найменування документа (при цьому виділяється "друкарське замовлення" бланка документа або рік його виготовлення). У журналі також вказується засвідчення достовірності наданого зразка. [4].

Колекція постійно поповнюється, а її ведення доручене експертів-спеціалістів в галузі дослідження документів. "Застарілі", тобто недійсні документи, з колекції не вилучаються, оскільки необхідність в них може виникнути, наприклад, під час виконання повторної судової експертизи.

Об'єкти колекції, можна впорядкувати у вигляді декількох груп за найменуванням документа: посвідчення (наприклад, посвідчення водія, посвідчення мисливця, посвідчення пенсіонера тощо); паспорти громадянина, технічні паспорти автомобіля, мотоцикла, моторолера; акцизні марки на алкогольні і тютюнові вироби; проїзні документи; довідки різних форм та ін. [5]. <•

Експерти-криміналісти, слідчі не достатньо інформовані про форми використання натурних колекцій, недооцінюють їх можливості, а тому ефективність застосування натурних колекцій у розслідуванні злочинів залишається поки досить низькою. Необхідно публікувати в спеціальних довідкових виданнях, призначених для слідчих, суддів і експертів, списки наявних інформаційних фондів. Ці списки слугуватимуть для криміналістів вказівкою про те, де можна отримати потрібну інформацію.

Список літератури:

1. Бірюков В. В. Доказове значення інформації, отриманої з криміналістичних та інших інформаційних систем / В. В. Бірюков [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.nbuu.gov.ua/>
2. Бірюков В. В. Облікова інформація в розслідуванні. Загальна структура та класифікація інформаційних систем/ В. В. Бірюков [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.nbuu.gov.ua/>
3. Бірюков В. В. Сучасні інформаційні системи підрозділів експертно-криміналістичної служби МВС / В. В. Бірюков [Електронний ресурс] - Режим доступу до документа: <http://www.nbuu.gov.ua/>
4. Криминалистические учеты / сост. Э. А. Разумов. - К. : РИО МВД Украины, 1991. - 244 с.
5. Довідково-допоміжні обліки [Електронний ресурс]. - Режим доступу до документа: <http://pravodom.com/>

ДОПУСТИМІСТЬ ПОКАЗАНЬ ЯК УМОВА ВИКОРИСТАННЯ В ЯКОСТІ ДОКАЗУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Діючий КПК України чітко та однозначно регламентує порядок збирання показань, визначаючи ким, коли, де та за яких умов можливо отримувати показання, перелік осіб, які повинні бути присутніми під час дачі показань, права та обов'язки осіб під час дачі показань. Будь-який відступ від цього викликає негативну оцінку відповідним показанням доказам з точки зору їх допустимості, тобто не брати їх до уваги при прийнятті процесуальних рішень.

Питанням належності та допустимості доказів як елементу процесу доказування присвячено чимало робіт вченими в області кримінально-процесуальної науки і практичних працівників правоохоронних та судових органів, оскільки інститут допустимості доказів завжди тісно пов'язаний з гарантіями прав і свобод особи, що нині є доволі актуальним, тим паче у період реформування процесуального законодавства.

Наукові напрацювання вчених знаходять своє відображення в законодавстві України та у практичній діяльності, проте з урахуванням того, що кримінальне процесуальне законодавство перебуває в режимі реформування, з'являється чимало актуальних та не досліджених питань.

Сукупність вимог, що ставляться процесуальним Законом до порядку отримання показань, становить інститут допустимості показань, суть якого розкривається через те, що показання повинні бути одержані із встановленого законом джерела, уповноваженим на це суб'єктом кримінального процесу і закріплені у спосіб, вказаний у КПК України.

Л. М. Лобойко під допустимістю доказів розуміє дозволення для органу чи посадової особи, яка веде кримінальний процес, зважаючи на положення процесуального права, використати їх як докази [1, с. 121].

У науці кримінального процесу існують різноманітні визначення допустимості, оскільки вказане питання залишається дискусійним на сьогоднішній день та багато процесуалістів намагаються зробити свій внесок у розвитку доказування у кримінальному провадженні. Зокрема, Н. М. Кіпніс вважає, що допустимість - це така властивість доказів, яка характеризується з точки зору законності джерела фактичних даних (відомостей, інформації), а також способів одержання і форм закріплення фактичних даних, що містяться в цьому джерелі, в порядку, передбаченому кримінально-процесуальним законом, тобто уповноваженими на те особою чи органом у результаті проведення ними слідчих дій при дотриманні закону, що визначає форму таких слідчих дій [2, с. 27]. Аналізуючи дане визначення можемо прийти до висновку, що допустимість показань є формою вираження процесуального джерела доказів, яке тримано відповідно до вимог КПК України слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом від одного з учасників кримінального провадження.

Так, М. А. Погорецький під допустимістю доказів розуміє таку внутрішню властиву їм якість, яка дозволяє встановити обставини, що необхідні для нов-